

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження
у справі за конституційним зверненням
громадянина Володарського Вадима Леонідовича
щодо офіційного тлумачення положень статті 44, пункту 8 частини другої
статті 48, пункту 1 статті 348, статті 384
Кримінально-процесуального кодексу України

м. Київ
20 червня 2012 року
№ 20-у/2012

Справа № 2-16/2012

Конституційний Суд України у складі суддів:

Винокурова Сергія Маркіяновича — головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Колоса Михайла Івановича,
Овчаренка В'ячеслава Андрійовича — доповідача,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Стрижака Андрія Андрійовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Володарського Вадима Леонідовича щодо офіційного тлумачення положень статті 44, пункту 8 частини другої статті 48, пункту 1 статті 348, статті 384 Кримінально-процесуального кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Овчаренка В. А. та дослідивши матеріали конституційного звернення, Конституційний Суд України

установив:

1. Громадянин Володарський В. Л. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень статті 44, пункту 8 ча-

стини другої статті 48, пункту 1 статті 348, статті 384 Кримінально-процесуального кодексу України (далі — Кодекс) в аспекті питання, «чи містять зазначені норми закону обмеження щодо права захисника на оскарження судових рішень у кримінальній справі в апеляційному чи касаційному порядку, які б могли бути підставою для суду апеляційної чи касаційної інстанції відмовити у розгляді справи по суті (витребуванні справи) тільки у залежності від того, на якій стадії процесу захисник отримав повноваження на захист особи та вступає у справу».

Автор клопотання вважає, що необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень зумовлена неоднозначним їх застосуванням Верховним Судом України та Вищим спеціалізованим судом України з розгляду цивільних і кримінальних справ. На підтвердження своїх доводів Володарський В. Л. додав до конституційного звернення ухвалу Верховного Суду України від 21 листопада 2002 року та постанову Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ від 29 грудня 2010 року.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України процесуальної ухвали від 26 квітня 2012 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

3. Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» підставою для конституційного звернення є наявність неоднозначного застосування положень Конституції України або законів України судами України, іншими органами державної влади, якщо суб'єкт права на конституційне звернення вважає, що це може призвести або призвело до порушення його конституційних прав і свобод (стаття 94).

Однак такої неоднозначності у матеріалах, наданих суб'єктом права на конституційне звернення, Конституційний Суд України не вбачає з огляду на таке.

Ухвалою від 21 листопада 2002 року Верховний Суд України, пославшись на частину четверту статті 44 та пункт 1 статті 348 Кодексу, визнав право Володарського В. Л. як захисника у кримінальній справі, який не брав участі у суді першої інстанції, здійснювати апеляційне оскарження.

Вищий спеціалізований Суд України з розгляду цивільних і кримінальних справ постановою від 29 грудня 2010 року не визнав Володарського В. Л. захисником у кримінальній справі і відмовив йому у витребуванні матеріалів справи у зв'язку з тим, що він не брав участі в попередніх стадіях кримінального процесу. При цьому суд посилався на інші норми Кодексу, а саме на пункт 1 частини другої статті 384.

Щодо офіційного тлумачення положень пункту 8 частини другої статті 48 Кодексу, то у зазначених випадках суди на них взагалі не посилалися.

Отже, в конституційному зверненні не наведено обґрунтування необхідності в офіційному тлумаченні оспорюваних положень, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 Зако-

ну України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, цим Законом.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

ухвалив:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянина Володарського Вадима Леонідовича щодо офіційного тлумачення положень статті 44, пункту 8 частини другої статті 48, пункту 1 статті 348, статті 384 Кримінально-процесуального кодексу України на підставі пункту 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ